

Твое-то спасеніе, споредъ слово-то ти.

42 Тогазь ще дамъ отвѣтъ на оногозь който ма у-
корява,

Защото азъ съ надѣжъ на твое-то слово.

43 И не отнемай съвсѣмъ отъ уста-та ми слово-то на
истинѣ-тъ :

Защото съ надѣахъ на твои-тѣ сѣдѣи.

44 И ще съхранявамъ твой-тъ законъ вынѣгы,
въ вѣкъ вѣка.

45 И ще ходѣжъ на широко :

Защото потърсихъ твои-тѣ заветѣ.

46 И ще говорѣжъ за свидѣтелства-та ти прѣдъ царѣе,
И нѣма да съ посрамяхъ.

47 И ще съ наслаждавамъ въ твои-тѣ заповѣди,
Кои то възлюбихъ.

48 И ще повдигамъ рѣчь-тѣ си къмъ твои-тѣ заповѣди,
кои то възлюбихъ :

И ще съ поучавамъ въ повелѣніа-та ти.

Заннъ.

49 Помени слово-то къмъ раба-тъ си,

На което си ма направилъ да уповаѣхъ.

50 Това є мое-то утѣшеніе въ скръбь-тъ ми,
Че твое-то слово ма оживи.

51 Горди-тѣ ми съ подсмивахъ много :

Но азъ не съ уклонихъ отъ твой-тъ законъ.

52 Поменяхъ, Господи, твои-тѣ отъ старо време сѣдѣи,
И утѣшихъ съ.

53 Ужасъ ма овзѣ, отъ причинѣ-тъ на нечестивы-тѣ,
Кои то оставатъ твой-тъ законъ.

54 Твои-тѣ повелѣніа ми станяхъ пѣснь

въ домъ-тъ на странствие-то ми.

55 Поциа поменяхъ, Господи, име-то ти :

И упоаихъ законъ-тъ ти.